

מ"ת 22027/05/15 - מדינת ישראל, לשכת תביעות נגב נגד סורן דוידוב

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 22027-05-15 מדינת ישראל נ' דוידוב(עציר)
תיק חיצוני: 196884/2015

בפני	כבוד השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל לשכת תביעות נגב
נגד	
משיבים	סורן דוידוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שי ברגר

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות איומים, הטרדת עד והדחה בחקירה.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה וכן לקיומה של עילת מעצר כאשר ברקע נשלח המשיב לקבלת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים.

בדיון הקודם, ולאחר שתסקיר שירות המבחן הושלם, שמע בית המשפט את הערבים המוצעים לגביהם המליץ שירות המבחן כי בפיקוחם ישוחרר המשיב.

המלצת שירות המבחן כוללת גם תנאים של מעצר בית מלא בעיר תל-אביב וכן איזוק אלקטרוני המגובה בצו פיקוח מעצר.

התנגדות המדינה לחלופות המוצעות נשענת במיוחד על שאלת האמון במשיב לגביה סבורה המדינה כי אין דרך ממשית להתגבר עליה באמצעות חלופה.

לשיטת המדינה חוסר היכולת לתת אמון בסיסי במשיב עצמו הוא הבסיס המצדיק את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריה והכל מחשש לשיבוש הליכי משפט והדחת עדים.

תיק החקירה הוגש לעיוני, ולאחר קריאת התיק עולות המסקנות הבאות:

כנגד המשיב ראיות מוצקות לכאורה לפיהן לאחר ששוחרר בתנאים המאפשרים נידות, פנה המשיב לעדה בתיקו

הראשוני, קילל ואיים עליה עם זיקה ברורה לעדותה נגדו בתיק אחר בגינו שוחרר בתנאים.

ב"כ המשיב טען בפני כי המדובר בפגישה אקראית בין השניים, מה שתומך לשיטת ההגנה בהנחה כי לא הייתה כוונה ולא היה תכנון מראש של המשיב לאיים או לשבש הליכי משפט בדרך של הדחת עד.

אלא, שעמדה זו של ההגנה אינה עולה בקנה אחד עם שהתרחש בין המשיב לאותה העדה גם ביום 11.5.15 עת לאחר עימות איתה בתחנת משטרה, פנה שוב המשיב לאותה העדה ולפי עדותה דרש ממנה לכאורה כי לא תחתום על העימות וכי תחזור בה מהודעתה (ראה עדותה של העדה מיום 11.5.15 בשעה 14:58).

למשיב עבר פלילי עשיר ובין היתר בגין עבירות של איומים, שיבוש מהלכי משפט, סמים, רכוש, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ואלימות.

שירות המבחן למבוגרים אכן אישר את הערבים המוצעים כמתאימים לשמש כחלופות אך ביחס למשיב עצמו, חוות דעת שירות המבחן היא כי המשיב בעל פוטנציאל לרצדיוזם, סנקציות קודמות אינן מהוות עבורו גורם מרתיע או מציב גבולות והוא בעל קושי להציב לעצמו גבולות פנימיים.

אני מסכים עם עמדת המדינה לפיה בחינת חלופות (טובות ככל שיהיו) תלויה לעולם בחציית מחסום האמון הבסיסי הנדרש למצב של שחרור בתנאים.

אני סבור כי התנהלותו הלכאורית של המשיב לאחר העימות במשטרה מול העדה מצביעה על היעדר עכבות של המבקש מפני רצונו להשפיע על ההליך המשפטי בעניינו בדרך של הדחת עד.

שחרורו של המשיב גם בתנאים של איזוק ופיקוח ערבים לעיר אחרת, לא מונע ממנו יכולת לנסות ולהשפיע על עדים המופיעים בכתבי האישום שלו. אין יכולת ממשית למנוע מן המשיב שיחה או איום על עדים הקשורים לתיקיו ושחרורו לחופשי טרם יסתיימו ההליכים בעניינו עלול להוביל לשיבוש הליכי המשפט בעניינו.

מסקנתי זו נשענת גם על ניתוח מבנה האישיות של המשיב כפי שניסח זאת שירות המבחן בתסקירו.

אני סבור כי במסגרת ההגנה על שלום הציבור, תפקידו של בית המשפט לאפשר גם הגנה על העדים אשר אמורים להעיד בפניו, ואם מסתבר כי עד מאיום או מתנהלים כלפיו ניסיונות הדחה, או אז תפקידו של בית המשפט לוודא כי המדיח הפוטנציאלי יורחק הרמטית מכל יכול הדחה או השפעה עתידית ביחס לעד המאיים או ביחס לכל עד אחר.

לו המדובר היה אכן באירוע בודד אקראי הנשען על מפגש מקרי של המשיב עם העדה תוך הטחת קללות בה בחמת

זעם, או אז היה דין עמדת ההגנה להתקבל. אולם, משבחר המשיב לנ ג דרך דומה של איום והדחה לכאורה של עדה לאחר העימות במשטרה ולאחר שהבין היטב כי הוא חשוד באיומים כלפי אותה עדה, נעלמה בעיני יכולתו של בית המשפט לתת בו אמון, וכך גם נעלמה היכולת הממשית לבחון חלופה מאיינת מסוכנות בעניינו.

מן האמור לעיל אני מחליט לקבל את עמדת המדינה ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.